

TEATRO

Quan el vent gemega

de Francesc Lorenzo i Gàcia

Dia: 12 de març Escenari: « Casino de Granollers-Club de Ritmo » Elenc: Quadre Escènic de l'emissora local « Radio Juventud ».

L'autor. Va néixer, l'any 1911, a Llagostera. Podem, però, considerar-lo granollerí, per haver viscut, durant molts anys, a la nostra ciutat. Ha escrit obres de caràcter molt divers. Al costat d'algunes de muntatges més o menys ambiciosos i amb un cert afany de modernització, com per exemple « Guspireig d'estrelles » i « Berlín, Plaça Alter núm. 2 » (feta en prova d'assaig al nostre Teatre Mundial, amb el nom d'« El venedor de quimeres », per la Secció Teatral de l'Associació Cultural, i estrenada l'any 1954 al Teatre Romea, de Barcelona, per la companyia titular, amb Maria Vila de protagonista), en té d'altres que segueixen les normes que podríem dir-ne clàssiques: « Quan els records parlen », « L'ambient màgic », etc.

A més a més, podem citar: « Fantasia sobre Trieste » (amb un epíleg tot original), « Evocació en blau », « Un àngel entre la boira » (que ell situa dins el teatre de cambra), « El millor dependent del món », « El cercle dels amargats » (per a teatre circular), « El tímid de dos quarts de deu », i darrerament ha estrenat « Un gangster de paper fi ». Té escrites també algunes obres per a infants. I ens sembla recordar que, dins d'aquesta modalitat, ha guanyat algun premi en els concursos que anyalment convoca l'agrupació « La Farándula », de Sabadell. Es autor així mateix de diversos guions radiofònics.

Com es pot veure (els títols són prou eloqüents), Lorenzo és un autor polifacètic i prolífic. Ha escrit comèdies dramàtiques i comèdies humorístiques. (Darrerament sembla que el tempti bastant l'humorisme). No ha volgut, doncs, caminar en una sola direcció. Potser, en el fons, és que encara no ha trobat exactament el punt o la fita que han de determinar ben bé les seves peculiars característiques. El seu teatre és força popular i té molta acceptació per part dels quadres escènics de la nostra terra. Sabem que té forts neguits i unes nobles inquietuds, i desitgem fermament que no trigui a trobar definitivament el seu veritable camí.

L'obra. Lamentem (i diem lamentem, perquè l'autor és un bon amic nostre) haver de dir que « Quan el vent gemega », no ens agradà. I fins, ens decepcionà. Com també decepcionà a l'escàs públic que assistí a la representació. (Suposem que això ja ho degué copsar l'autor, tota vegada que hi fou present). Creiem que malgrat tractar-se d'una estrena, és una de les primeres obres escrites per Lorenzo. Tant l'assumpte, que no aporta cap novetat, en el tema ni en el desenvolupament, com la construcció, amb escenes forçades i reiteratives, revelen força inexperiència. I, precisament, en d'altres obres que li coneixem sobretot en les de caire humorístic, hem pogut apreciar-hi un dinamisme i un bon domini dels secrets teatrals. « Quan el vent gemega », en canvi, peca d'excessiva lentitud, d'uns diàlegs que no són vius ni reals, farcits de retòrica i de tòpics. Els personatges parlen sempre volent fer literatura. I això fa que perdin humanitat i realisme, i allò que passa a l'escenari no arriba a colpir l'auditori que resta indiferent, per falta d'empatia i, sobretot, de vida. L'assumpte, que sembla que hagi de voltar sobre la inhabilitació d'un metge per un suposat delictes d'eutanàsia i agafar volada, degenera seguidament cap a la simple anècdota o aventura amorosa, sense empenta ni dramatisme. Recordem haver llegit, escrit pel propi Lorenzo: « Els senyors que paguen unes pessetes per unes localitats, no poden sortir del local amb la convicció que se'ls ha proporcionat dues hores de mortal tedi ». Francament, ens estranya que aquesta vegada, Lorenzo hagi estat víctima de les seves pròpies paraules. Si, com diem abans, aquesta és una de les primeres obres escrites per ell, comprenem les falles. Si no és així, esperem i desitgem que canviï de rumb. Perquè aquesta mena de teatre, al nostre entendre, no pot donar-li cap nom ni cap èxit. I nosaltres voldríem, de tot cor, que Lorenzo triomfés plenament en la difícil ruta que, amb tanta voluntat i més gran il·lusió, ha emprès.

Els elements interpretatius. Fàcilment es pot comprendre que, amb una obra d'aquestes característiques, el Quadre Escènic de « Radio Juventud » hagué de fer grans esforços per a sortir-se'n una mica airosament. La lentitud i la fredor de l'obra s'encomanaren als actors, i la seva actuació fou un xic esvaïda, i resultà molt inferior a la que ens oferí el dia de « Los blancos dientes del perro », plenament aconseguida, i sens dubte la millor que ha fet.

Per damunt de tots, destaquem Esteve Font « George », que féu amb gran

propietat el noi tímid, de bon cor, empè i obcecat per les ales del primer amor. Marcà bé el personatge i sabé moure's i reaccionar amb molta desimboltura. Josep Gol « James », el protagonista, fou massa estàtic i sovintment, eixut. I la seva veu, de bon timbre, massa monòtona. Si s'esforça en modular-la i en perdre aquest encarcament, el seu treball guanyarà en naturalitat i nervi. Rosa Mari Vilaseca « Estel la », interpretà, en general, ajustadament el seu comès. Només, potser, en certs moments, el seu to de veu fou un xic estrident, desencanaixat. Jordi Cortés « Frank », feu correctament el tipus de jove modern, cínic, enamorat d'ell mateix, i sense gaire escrúpols morals. Té, però, una mena de tics nerviosos que caldria que bandegés. Carme Palau « Jenny » no reixí del tot. El seu paper, potser el més ingrat, requereix un fort temperament i, sobretot, una gran ductilitat. I li vingué una mica massa gran. No està encara prou bregada per aquests trots. Mari Carme Nieto « Annot » féu discretament la serventa de la casa. Anava molt poc maquillada i la seva pròpia joventut no l'afavorí gens aquest cop. I la forma de caminar, en desacord amb el to de veu, no gaire encertada. Molt bé Pere Alacambra en « Hobbie ». L'hem vist actuar només dues vegades, i, per cert, en papers molt diferents i oposats, i creiem que té part de bon actor. Ens agradaria, doncs, veure'l en algun personatge de més responsabilitat.

Discrets el muntatge, la presentació i els efectes sonors, així com la direcció a càrrec de Lluís Pujol.

R. MUNNÉ i COLL

deportes

Resultados de la pasada jornada

Futbol

Granollers - Artiguense 0 0

Balonmano

Granollers - Badalona (sábado) 19-10

Granollers - Sabadell 24 - 14

Baloncesto

Granollers - J. A. C. Sans 48 - 34

Partidos para hoy

Futbol

Olot - Granollers

Balonmano

Sagunto - Granollers

Valencia - Granollers

DERBI

65 c.c.

¡Rápido y estable!

Alfonso IV, 61 - GRANOLLERS - Teléfono 800